

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Et Virtutes Venerabilis Patris Lvdovici De Ponte, Societatis Jesu

Lamparter, Heinrich

Jngolstadii, 1662

Monita Qvædam, Et Sententiæ Ex Meditatione Collectæ Ab Lvdovico, Et
Ab eodem annotatæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43978

Sedis Apostolicæ: audemus tamen
eam beatitudinem illi, adhuc in
terra degenti, asserere, quam S.
Ambrosius constituit in *altrudine*
sapientia, suavitate conscientia,
sublimitate virtutis: quæ omnia
fuerunt in eo luculentissima.

MONITA QUÆDAM, ET
SENTENTIÆ EX MEDITA-
TIONE COLLECTÆ AB
LVDOVICO, ET AB
eodem annotata.

1.

FAC pro DEO, quod potes; &
DEVS faciet pro te, quod tu
non potes.

2. Bene fac parva; & DEVS te
juvabit, ut possis majora.

3. Ne differas bona tua propo-
sita: quia si jam non facis, quod
potes, quotidie poteris minus.

4. Accipe dulcia huius vitæ pro
amaris, amara pro dulcibus, &
bibis pacem.

5. Habeas tu curam DEI, & DEVS habebit curam tui.

6. Esto liberalis erga alios, & DEVS erit erga te.

7. Da, quod à te petunt; & DEVS dabit tibi, quod tu petis.

8. Si desideras implere voluntatem DEI, quare fallis obedientiam, properando ad alia, cum iam habeas quod desideras?

9. Si turbaris interiùs in eo, quod facis; signum est, quòd in eo quaeris aliquid proprium.

10. In me nihil, in DEO omnia.

11. Ego sum, qui non sum: DEVS est, qui est.

12. Verus amor DEI mavult pati, quàm gaudere; bibere calicem amaritudinis, quàm dulcedinis.

13. Verus amor DEI magis quaerit gloriam DEI, quàm propriam.

14. Verus amor mavult dare, quàm

DE QUAM

quàm accipere; & si desideret accipere, dandi causâ desiderat.

15. Verus amor mavult amare, quàm cognoscere: pluris æstimat obedientiam, quàm scientiam.

16. Cura facere omnia, & sola, quæ DEVS vult: & sic eius voluntatem impleveris.

17. Cura facere voluntatem DEI promptè, ac purè, quia ipsius voluntas est, & ut ei placeat: & sic feceris illam in terra, sicut in caelo fit.

18. Tantum amas DEVM, quantum abhorres teipsum.

19. Ille se verè abhorret, qui fugit honores & voluptates, querit verò contemptum ac dolorem.

20. Elige pro socijs vitæ paupertatem, contemptum ac dolorem: quia hos etiam sibi comites Christus Dominus noster elegit.

21. Quantaecunque habeas occupationes, cura eas obire cum tanta

tantã pace, & quiete interna, ac si nihil aliud esset agendum.

22. Reprime anxiam cupiditatem absolvendi opus, ut transeas ad aliud, nisi velis malè peractum.

23. Magis cura in tuis officijs, quid te oporteat facere, quàm quid gratiæ & mercedis possis pro illis recipere.

24. Anxiã cura favorum, accipiendorum à DEO, facit ineptum ad illos accipiendos; quia iudiciũ est exiguæ humilitatis, & intentio non purã; & insuper inducit teporem in agendo, dum est magis intentus quid recipiat, quàm quid, & quomodo agat.

25. Verè humilis iudicat se indignum omnibus bonis, dignum verò malis omnibus: indignum præmio, dignum poenã.

26. Si verè sentires, te promeritum poenas inferni, non queres de malis, quæ habes; nec de bonis,

DD 2 bonis,

bonis, quæ non habes.

27. Quid DEVS tibi debet, vel quid pro illo fecisti, ut queraris eum tibi non dare, quod cupis?

28. Si vis continuo meminisse DEI, cura tuimet oblivisci.

29. Recordabitur tui DEVS, si tui tu obliviscaris.

30. Mei oblivisci, est oblivisci mei honoris, voluptatum, sanitatis, vitæ, consolationum etiam spiritualium, & quidquid meam in rem est, nisi quantum DEVS meus vult meminisse, præter obsequia sua, & majorem gloriam.

31. Plus cura mortificationem, quàm contemplationem: quia im mortificatus quærit orationem, sed non invenit: mortificatum autem ipsa oratio quærit, & invenit.

32. Experienciã novi, timorem infantum esse poenam superborum.

33. Justitiæ divinæ est, ut quæ

vanè,

vanè, & sinè causa gloriatur, etiam
vanè, & sinè causa timeat.

34. Propinquus est malo, qui
propter ignaviam contentus est
minore bono.

35. Procul à malo est, qui sem-
per quærit majus bonum.

36. DEVS illi se manifestat, qui
humiliter seipsum abscondit.

37. DEVS illi se abscondit, qui
vanè seipsum ostentat.

38. Lingua terræ est, loqui bene
de se, malè de alijs, nunquam de
DEO.

39. Lingua cœlestis est, loqui
malè de se, bene de alijs, semper
de DEO, vel pro DEO.

40. Relinque literam imperfe-
ctam, cùm DEVS te vocat: quia plus
valet res bene cœpta, quàm malè
finita.

41. Tunc DEVS te ordinat, cùm
obedientia tuas cogitationes dis-
turbat.

42. Summa miseria abundare conceptibus, egere affectibus; divitem esse veritatum, egenum virtutum.

43. Homule, dispone domi tuæ; cras fortè morieris.

44. Simulacrum divinitatis est, facere bonum sine turbatione; cum amore, sine quæstu; cum magnanimitate, sine præsumptione.

45. Villice iniquitatis, vide, quid agas; cras fortè reddes rationem villicationis tuæ.

*EPISTOLÆ QUÆDAM
P. LVDOVICI AD
DIVERSOS.*

*EPISTOLA PRIMA AD
MATREM.*

*HORTATUR AD PATIENTIAM
MORBORVM.*

QUAS proximè ad te scripsi, Domina, cæ valerudinem meam nunciabant, quâ tunc ute-